

Donderdag 14 februari 1918.

Bezoek van een heer van Roeselare, een gewezen fabrikant, thans te Gent verblijvend, waar hij een betalende volksbibliotheek geopend heeft. Alles wat hij bezat, is voorgoed verloren. De eerste bom trof zijn huis. Hij werd gekwetst en toont nog het litteken op zijn voorhoofd. Een zijner kinderen, zeven jaar oud, werd tevens het rechter armken juist boven den pols afgeslagen. Dokters moesten het hooger afzetten; de stomp genas niet goed, het jongetje verkwijnde en stierf na twee maanden lijdens. Een geestelijke van de stad predikte den daarop volgenden zondag, dat zulke dingen straffen van den hemel tegen godvergetenen waren. Hij stond als vrijzinnig bekend... De stad ligt grootendeels plat. Al de inwoners van de eigenlijke kom zijn weg. In achterbuurten wonen nog werklieden. Vele dorpen liggen in gruis. In 't Operationsgebied is er geen mogelijkheid meer om met zekerheid bij 't eerste zicht te bepalen waar huizen stonden of straten liepen, en te dier gelegenheid herinnerde ik mij een onlangs gehoorde historie van twee heel rijke, bedaagde jonkmans, die op hun zomerverblijf te... maar ik mag het niet aanduiden, diep in den grond voor meer dan vierhonderd duizend frank waardigen, juweelen en zilverwerk verdoken. De puinhoopen hebben aldaar gediend tot het maken van grintwegen; kuilen zijn er gegraven, alle boomen zijn afgekapt... wat is er van hun schat geworden? Ze verblijven in het buitenland... ik weet wel waar...

Studenten der Vlaamsche Hoogeschool hebben hier eerst gevangene dan vrijgelaten jongelingen aangerand, die vroeger gepoogd hadden over Holland zich bij de Verbonden legers te voegen. Het kwam tot slagen van weerskanten; verleden week gebeurde dat.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)